

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

V. quid descensus Logicus, & quæ illius species.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

CII. Petes primò, quare ita definierimus suppositionem personalem & simplicem?

CIII. Respondeo, quia supponi personaliter, secundum quod nominis ethimologia sonat, est supponi pro significato, quod terminò convenit secundum suam personam, non quod sola personae supponi possint personaliter, sed quod illae potissimae sint inter res, quae ita supponi possunt, a potiori autem parte sumitur denominatio, ut tamen res omnes sub illa definitione comprehenderemus, non definivimus suppositionem personalem, *acceptio termini pro suo significato, quod habet secundum suam personam*, sed pro significato, quod habet independentem ab intellectu; suppositionem vero simplicem, tamquam membrum illi oppositum, *acceptio termini pro significato quod habet dependentem ab intellectu*.

CIV. Petes secundò, an admitti debeat suppositio media, id est, absolutà, quae nec sit simplex vel personalis: vel una, quae sit simul simplex & personalis; inter simplicem & personalem?

CV. Respondeo negativè, quia quidquid supponitur formaliter, vel supponitur pro significato, quod habet dependentem ab intellectu, & sic supponitur simpliciter; vel pro significato, quod habet independentem ab intellectu, & tunc supponitur personaliter, nec assignari potest vox ulla, quae supponitur simul pro significato, quod habet dependentem, & pro significato, quod habet independentem ab intellectu.

CVI. Dices primò, vox Petrus in his propositionibus, *Petrus est ens, Petrus est conceptibilis*, supponitur tam pro significato, quod habet dependentem ab intellectu, quam pro eo quod habet independentem ab intellectu, ergò supponitur suppositione absolutà, vel saltem suppositione simplici & personali simul: probatur antecedens, quia tam sumptus pro significato quod habet dependentem ab intellectu, quam sumptus pro significato, quod habet independentem ab intellectu, est ens, conceptibilis &c.

CVII. Respondeo negando antecedens: ad ejus probationem distinguo antecedens, Petrus tam sumptus pro significato, quod habet dependentem ab intellectu, quam sumptus pro significato, quod habet independentem ab intellectu, est ens, conceptibilis &c. formaliter, & prout ista important praecisionem ab inferioribus, non prout ista absolute tali voce nominantur, nego antecedens: realiter, materialiter & identicè, concedo antecedens: sed isto sensu haec propositio, *Petrus est ens*, aequivalet huic, *Petrus est hoc individuum constans hoc corpore, & hac anima rationali*. Item haec propositio, *Petrus est conceptibilis*, aequivalet huic, *Petrus est hoc individuum &c.* Priori verò sensu haec propositio, *Petrus est ens*, aequivalet huic, *Petrus tam confuse conceptus, ut cum omni ente confundatur, & à solo non ente distinguatur, est ens*: & haec, *Petrus est conceptibilis*, aequivalet huic, *Petrus tam confuse conceptus, ut confundatur cum omni conceptibili, & solum distinguatur à non conceptibili, si detur, est conceptibilis*.

CVIII. Dices secundò: eadem vox potest sumi pro suo immediato & mediato significato, ergò & supponi simpliciter & personaliter simul, ergò datur suppositio simplex & personalis simul: probatur antecedens in voce Petrus in hac propositione, *Petrus est ens formaliter & identicè seu realiter*, ergò &c.

CIX. Respondeo negando consequentiam, quia suppositiones simplex & personalis, non sufficienter diversificantur pones immediatum & mediatum significatum vocis, pro quo vox supponatur, ut con-

stat ex dictis à num. 93. ad 99.

CX. Suppositio personalis subdividitur in essentialem, & est acceptio termini &c.; pro significato essentiali independentem ab intellectu, ut *Petrus est corpus*; & accidentalem, & est acceptio termini &c.; pro significato accidentali independentem ab intellectu, ut *Petrus est quantus*.

CXI. Petes tertio, an rectè Arriaga in summulis dividat suppositionem personalem in singularem, quam definit: *acceptio termini singularis pro suo significato singulari*; & communem, quam definit: *acceptio termini communis pro suo significato communi*.

CXII. Respondeo negativè, quia sicuti non datur significatum commune independentem ab intellectu, ita nec acceptio personalis termini pro suo significato communi, nam haec, ipsomet Arriaga loco citato eam definiente, est *acceptio termini ad significandum id quod res habet secundum se*, id est, independentem ab intellectu; Vnde illa suppositio personalis communis, erit personalis, & non erit: erit, ut supponit ipse, non erit, quia non erit acceptio termini pro significato, quod habet independentem ab intellectu.

D V B I V M V.

Quid descensus Logicus, & quae illius species.

R E S O L U T I O I.

CXIII. Dico 1. descensus Logicus est argumentativa progressio ab universali ad particularia sufficienter enumerata; ut *omnis homo est animal*, ergò *Petrus est animal*, ergò *Paulus est animal*, & sic de cæteris, ergò *omnis homo est animal*.

CXIV. Dixi, sufficienter enumerata, quia, si vel unū tantū omittatur, descensus fuisset falsus, nā si numerando Apostolos solum Iudam omittendo, dicas, *Petrus est praedestinatus, Paulus est praedestinatus, & alii novè sunt praedestinati*, ergò *omnes Apostoli sūt praedestinati*; non sequitur, quia Iudas non est praedestinatus.

CXV. Petes, quid sit ascensus Logicus?

CXVI. Respondeo, est argumentativa progressio à particularibus sufficienter enumeratis ad universale: ut *Petrus est animal, Paulus est animal, & ceteri sunt animal*, ergò *omnis homo est animal*.

R E S O L U T I O II.

CXVII. Dico 2. descensus Logicus est quadruplex, Copulativus & Copulatus, Disjunctivus & Disjunctus.

De descensu Copulativo.

CXVIII. Dico descensus Copulativus, vel, ut aliū, Universalis & Distributivus, est, qui fit ab universali ad omnia particularia seorsim sumpta, id est, in diversis propositionibus explicite, vel implicite; ut *omnis homo est animal*, ergò *Petrus est animal*, ergò *Paulus est animal*; ibi explicite: hic implicite, ergò & Petrus, & Paulus & ceteri sunt animal.

CXIX. Descensus Copulativus est duplex, unus completus & absolutus, & est ab universali ad omnia particularia generum & specierum; ut *omne animal est sensitivum*, ergò *omnes canes, omnes boves &c. sunt sensitivi*. Alter accommodus & incompletus, qui est ab universali ad omnia genera vel species, non verò ad omnia particularia; ut *omne animal fuit in Arca Noè*, ergò fuit aliquod animal cujusque speciei in Arca Noè; non verò omnia individua cujusque speciei vel generis: nam nostra felis in ea non fuit.